

очише си на орловошо гнѣздо, и видѣ гдѣшо имъ орелъ раздыраше ушробыше, и ги класаше на класове, и ги даваше на своише пшичеша: но понеже не бѣше шолко силна, за да се ошмѣши на орела, койшо е посиленъ ошъ нея, споеше ошъ далекъ и го проклиняваше, зарадъ да намери ошъ Бога наказаніе споредъ невѣрешвошо си. Не мина много време, когдашо нѣкои овчаре бѣха заклали една коза, и ошъ месошо ей шуриха единъ класъ на огонь да се пече: Орелъ опиде и грабна го сосъ огонь наедно, и донесе го на своише пилеша въ гнѣздошо си. Но понеже дыхаше вѣшрѣ, ошъ жеравинаша запалисе гнѣздошо му, и изгори наедно сосъ пилешаша му, безъ да можа шой да имъ шпори нѣкоя помощъ. Лисицаша все шова гледаше, и кашо паднаха орлешаша долу, она ги дочека, и съ найяросшно ошмѣщеніе удараше ги въ земляша, и едно по едно сосъ големъ вкусъ изяде ги печены предъ очише на самага орла.

Тая Басна учи ны, да се не дружиме съ лукавыше и посланыше ошъ себе си, и ако се случи да ни спорашъ неправда да оснавиме ошмѣщеніе на Бога, койшо крошкише защищава, а неправедныше на своешо време наказува.